

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 267
Novembre
desembre
2006

*«El Bollullo» d'Adrian Fonollosa, primer premi del
Concurs Fotogràfic de la SEAS de 2006*

CICLE «LA INDUSTRIALITZACIÓ»

10 novembre— Conferència «Aigua i vapor. Fonts d'energia per al tèxtil» per Santiago Riera, a les 20.30 h al local social.

12 novembre— Excursió: Pla de la Molina, Sant Pere de Montgrony, coll Roig, Pardinella i pont de l'Empalme, (Ripollès), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

1 desembre— Conferència «La industrialització del Llobregat i del Cardener» per Llorenç Ferrer, a les 20.30 h al local social.

3 desembre— Travessia de la serra de Miralles de la Tossa de Montbui a Bellprat (Anoia), amb sortida del Parador a les 8 del matí.

12 gener— Conferència «La indústria paperera» per Miquel Gutiérrez, a les 20.30 h al local social.

14 gener— Excursió: Ulldemolins, Toll de l'Ou, barranc dels Pèlags i Ulldemolins (Priorat), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

MATINALS

12 novembre— Excursió a la serra de la Fembra Morta (Anoia) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7.30 h. Informació al tel 93 371 51 98 (nits).

26 novembre— Excursió des de Santa Maria de l'Estany al dolmen de

Puig Rodó i Moià (Moianès) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7.00 h.

17 desembre— Excursió al Turó de Bruguera i Torrelletes (Baix Llobregat) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 8 h.

21 gener— Excursió al Puig Madrona i La Rierada (Collserola) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7.30 h.

EL CLIMA, ARA FA 1000 ANYS

17 novembre— Conferència «El clima, ara fa 1000 anys» per Joan F. Cabestany, a les 20.30 h al local social.

PESSEBRE

2 i 3 desembre— Col·locació del Pessebre de la SEAS a la Muntanya d'Uishèra (Val d'Aran).

Pessebre fet pel company Joan Gómez

LA XARXA NATURA 2000 I COLLSEROLA

La majoria de ciutadans dels municipis de l'entorn de Collserola de ben segur que creuen que aquesta serralada és actualment un parc natural, però haurien de saber que això no és encara una realitat malgrat els desitjos de tots plegats.

El mateix Butlletí del Parc de Collserola (estiu 2006) ens ho recorda i manifesta el seu desig que per fi Collserola esdevingui formalment un Parc Natural. I aleshores fa un especial èmfasi que el camí per aconseguir-ho pot venir a través de la inclusió de Collserola en els espais seleccionats al nostre país per formar part de la Xarxa Natura 2000.

Actualment, la Generalitat, a través del seu Departament de Medi Ambient i Habitatge, té en fase final d'exposició pública i de consulta als ens locals el projecte d'ampliació dels espais naturals que han de formar part de la Xarxa Natura 2000, i entre ells hi ha el Parc de Collserola amb 7.556,6 ha.

La Xarxa Natura és una xarxa europea d'espais naturals que es vol protegir des de la Unió Europea, establint un marc legal que permeti conservar el patrimoni natural amb el manteniment de les activitats socioeconòmiques que tenen lloc en

els seus espais. I el nostre país no pot quedar al marge desaprofitant aquesta magnífica ocasió per sumar-se al compromís europeu adreçat a conservar la biodiversitat en benefici dels ciutadans actuals i per a les generacions futures. Cal assegurar una sostenibilitat basada en l'ús racional dels recursos naturals mitjançant una gestió eficaç per part dels ens, els quals necessiten formar part d'aquest marc legal que proporciona la Xarxa Natura.

Actualment ens trobem en la fase final d'aquest projecte compromès per la Generalitat, i quan sigui finalment aprovat, Collserola esdevindrà conseqüentment Parc Natural.

Amb aquesta designació esperem que ja no calgui esmerçar més esforços per garantir la conservació de Collserola, perquè la regulació d'activitats i usos del parc estaran ben delimitats, i si es dona alguna situació anòmla o que comporti algun perill per al parc, aquesta podrà ser denunciada immediatament amb tot el poder jurídic que comporta la seva figura com a parc.

Esperem, doncs, que l'aprovació de l'ampliació dels espais naturals proposats per la Generalitat a la Xarxa Natura 2000 no s'ajorni gens i puguem finalment confirmar als nostres ciutadans que Collserola sí que és un Parc Natural.

EXCURSIÓ AMB RAQUETES AL COMA MORERA

Jordi Gironès

Fa no gaire anys, les excursions hivernals amb raquetes eren pràcticament inexistents a casa nostra i només en vèiem quan érem al Pirineu francès. Ara, això ha canviat força i l'ús de raquetes s'ha popularitzat al nostre país tant a nivell d'excursió pensada expressament per al seu ús com en condició de mitjà d'accés a llocs molt innivats en sortides d'alta muntanya.

La nostra Secció ha seguit el mateix doble procés i poc a poc hem

anat comprant raquetes per a ús dels nostres socis. I com a conseqüència de tot això, aquest febrer de 2006 hem fet la primera excursió de calendari amb raquetes, la qual recomanem tot seguit amb una descripció de l'itinerari. Cal, però, assegurar-se que hi ha hagi neu. En el nostre cas els gruixos oscil·laren dels 60 als 120 cm acompanyant-nos un temps excel·lent.

L'itinerari és una travessa que va de la caseta de Saltèguet (1.760 m), prop de la collada de Toses, fins al cim de Coma Morera (2.205 m) davallant després per la serra dels Lladres fins al poble francès d'Osseja (1.243 m).

Puigllançada (esq.) i Tosa d'Alp (dreta) des del Pla de la Bassa. Foto de Jordi Gironès

Taga i serra Cavallera des de prop del Pla de la Bassa. Foto de Jordi Gironès.

Ens calcem les raquetes a l'esmentada caseta (on hi ha una coneguda font arran de l'antiga carretera N-152), i prenem una decidida pujada en direcció llevant per una clariana del bosc que es correspon amb la traça d'una pista forestal que la neu ens tapa. A mesura que anem guanyant alçada darrera nostre es mostra magnífica la Tosa d'Alp i el seu veí Puigllançada. El camí fa una mena d'esglaons fins arribar al cim i Pla de la Bassa (2.028 m) on la panoràmica ja és considerable; al nord s'albira el vessant sud del Coma Morera i el començament del Pla de les Salines amb el Puigmal molt al fons, i a llevant la Serra Cavallera, el Taga i la serra de Montgrony. La Tosa d'Alp no la perdem mai de vista.

Ara toca baixar una mica fins al Pla i després al coll de la Creu de Maïans a partir d'on ve la pujada més forta fins al mateix cim de Coma Morera (2.205 m). Atenció a no

desviar-se cap a la dreta en arribar a la carena perquè el cim queda ben a l'esquerra (ponent). Cal orientar-se bé amb el mapa i si fa mal temps cal recular perquè aquesta carena és molt perdedora en ser tan plana sense punts d'orientació. La pujada ens haurà cansat, però la panoràmica, ara cap al nord, farà que ràpidament ens oblidem de l'esforç. La serralada s'estén des del sector de Monturull-Perafita (estany de la Pera) fins al Puig Peric (Capcir), passant pel Puigpedrós, vall de Querol i Puimorens i Carlit. I davant mateix, a llevant, se'ns mostra poderós el Puigmal de Núria o d'Er acompanyat pel Puigmal de Llo. Senzillament magnífic.

La baixada la farem desviant-nos primer cap a NNO perdent poca alçada fins trobar un rètol que ens indica que ara cal girar cap al NNE perdent ja força alçada fins al torrent del Rec del Bosc de les Fonts on trobarem una pista forestal la qual cal seguir en direcció nord fins al coll de Pradelles (1.999 m) on trobem la carretera que va d'Osseja al cim de Coma Morera. La neu, però, és abundosa en aquest vessant nord i probablement ens dificultarà la identificació de l'esmentada pista i de la carretera. Cal estar atents a endevinar per on discorre el traçat de la pista i orientar-se bé fins al marcat coll perquè si no ens enfonsarem cap al torrent i camí erroni.

Situats al coll de Pradelles ara

El Puigmal des del cim de Coma Morera. A la seva esquerra hi ha les dues puntes del Puigmal de Llo. Foto de Jordi Gironès.

cal decidir si aprofitem una part de la carretera, convertida en un bon camí per gaudir de les raquetes, fins a la Jaça de les Corones (1.861 m) o bé decidim prendre ja el fil de la carena dels Lladres nord enllà fins a Osseja. L'abundositat de neu pot aconsellar la primera opció que és la que proposem. Seguim el traçat amable de la carretera nevada que sense revolts ens durà, sempre en direcció NNO, fins a la mateixa carena a l'alçada de l'Artiga de Dalt (1.673 m) a partir d'on ja sí que cal seguir la mateixa carena directe fins a Osseja tot passant pel Replà de la Serra (1.479 m) on trobarem una taula d'orientació.

Fora baixada fins al poble d'Osseja (1.243 m) i possiblement ja sense neu en el tram final per la qual cosa ens haurem de descalçar les raquetes.

Haureu gaudit d'una esplèndida travessa amb una baixada de gairebé 1.000 metres que us pot deixar una mica baldats, però ben satisfets per les grans panoràmiques que haurem tingut.

Horaris (temps acumulat):

Caseta de Saltèguet, cim del Pla de la Bassa, Coma Morera 2.20, coll de Pradelles 3.15, Jaça de Corones 3.50, Replà de la Serra (taula d'orientació) 5.00 i Osseja 5.50 h.

RESULTAT DEL CONCURS FOTOGRÀFIC DE LA SEAS DE 2006

A l'edició d'enguany s'han presentat 27 concursants amb un total de 76 fotografies.

El jurat va estar format per Carles Pons, Lluís Carbonell i Francesc Fàbregas, atorgant el 12 de setembre de 2006 els següents premis:

—Primer premi: «El Bollullo» d'Adrian Fonollosa

—Segon premi: «El somiador», de Borja Guijarro.

—Millor col·lecció: «Balanceig», de Conxita Cañas.

—Millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Espines», de Jordi Farràs.

Durant el Sopar de Motxilla que va tenir lloc el dia 17 de setembre, amb l'assistència de 78 companys, va ser elegida per votació popular com a millor fotografia «Despullats» de Jordi Farràs.

Una de les fotografies de la millor col·lecció: «Balanceig» de Conxita Cañas

Durant el sopar es féu l'acte d'agraïment als següents socis que han complert 25 anys com a tals: Maria Acebrón i Joaquim Moreno, i també va ser lliurada una placa de reconeixement a la tasca feta per Elisabet Bart atenent, des de fa anys, tota la tramesa informativa de la SEAS.

Patrocinadors

Els patrocinadors en aquesta nova edició del nostre Concurs han estat: Ajuntament de Sant Just, Caixa de Pensions i d'Estalvis «La Caixa», Finques Amat, la Unió de Botiguers i Bright Service.

Millor fotografia per votació popular: «Despullats» de Jordi Farràs

Un concurs consolidat

Cal recordar que el Concurs Fotogràfic de la SEAS va tornar a celebrar-se l'any 1998, inicialment dedicat a fotografies fetes a les excursions matinals. En aquest

primer concurs hi participaren 8 companys.

Des d'aleshores ençà hi ha hagut una participació que en els darrers tres anys ha anat creixent amb 33, 21 i 27 concursants, en l'edició d'enguany.

Millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Espines» de Jordi Farràs

Segon premi: «El somiador» de Borja Guijarro

UN MATÍ PER LA RIERADA

Ferran de la Fuente

La serra de Collserola està solcada per una infinitat de torrents que habitualment no porten aigua, però que en períodes de pluja engrossen el cabal de les dues rieres de més entitat de la serra: la riera de Sant Cugat, que desguassa al riu Ripoll, i la de Vallvidrera, que desguassa al Llobregat. Les rieres i torrents que desguassen cap al sud de la serra han acabat el seu recorregut engolides pel clavegueram de Barcelona, Esplugues, Sant Just i Sant Feliu.

La riera de Vallvidrera neix al sud del Pujol de can Castellví. En principi pren direcció sud, però aviat canvia a direcció est, encerclant el turó d'en Llevallol i després pren direcció nord vers el pantà de Vallvidrera i les Planes. Després descriu un gran arc de llevant a ponent fins a Molins de Rei desembocant al Llobregat. Des de can Bosquets fins a can Planes el recorregut de la riera és conegut amb el nom de la Rierada, prenent el nom del veïnat que hi ha a les rodalies de can Castellví i can Santoi.

L'excursió o passejada proposada ressegueix bona part de la Rierada, creuant-la diverses vegades per indrets d'una bellesa i solitud insospitades. Iniciarem l'itinerari a la carretera de Molins de Rei a Vall-

Dibuix de la Rierada

vidrera, prop del quilòmetre 8 i al costat d'unes cases. Enfront de la casa anomenada *La Sargantana* surt una pista, amb una cadena a l'entrada, la qual seguirem davallant de seguida cap al nord per la carena del turó de can Mallol, entre els torrents de can Mallol i de les Tres Serres. Després de deixar a l'esquerra el camí de la font de can Mallol, arribarem a una esplanada. Una pista més estreta segueix cap a l'esquerra i un antic camí, a la dreta, s'endinsa en el bosc; prendrem aquest camí. Poc més avall veurem en la llunyania la masia de can Bosquets. El camí, després de passar sota una línia elèctrica, fa unes llaçades arribant finalment al fons del torrent de les Tres Serres. Continuarem pel fons del torrent per un camí paral·lel a la llera.

En una cruïlla de camins un pal indicador senyala el camí de can Balasc. Prendrem el corriol que, a la nostra esquerra i gairebé fent marxa enrera, s'internala en la vegetació a la

recerca del torrent del qual poc a poc ens havíem separat. Als tres minuts s'arriba a una nova cruïlla. Prendrem el camí de la dreta el qual, planejant, s'interna entre la vegetació espessa i ens durà fins a la confluència amb la riera de Vallvidrera. En aquest indret tindrem a la vista uns grans plàtans i la masia de can Bosquets. No deixarem aquest camí fins al pont i la casa anomenada can Modolell; abans però, el camí creua diverses vegades la riera, molt feréstega amb arbres molt vells, molses i canyissars molt espessos que posaran una mica de diversió a l'itinerari. Arribats al pont, prendrem l'ampla pista que, passant per damunt d'aquest pont, creua la riera i puja cap a la font Furriola (malmesa), carretera de Molins (Km.4) i can Calopa de Dalt. Passada l'esmentada font, situada a la dreta en un ample revolt, estarem a l'aguait perquè a uns 8 minuts i a un altre revolt a la dreta una fita senyala un corriol que surt a l'esquerra i que ens durà fins a can Calopa de Dalt. En el moment d'escriure aquest itinerari, aquest camí està obstaculitzat per diversos arbres caiguts a causa de la nevada caiguda el 28 de gener a Collserola. A can Calopa podem veure una insòlita vinya, molt arranjada, promoguda per l'Ajuntament de Barcelona o la Diputació per tal d'obtenir un vi semblant al que antigament es feia a Collserola.

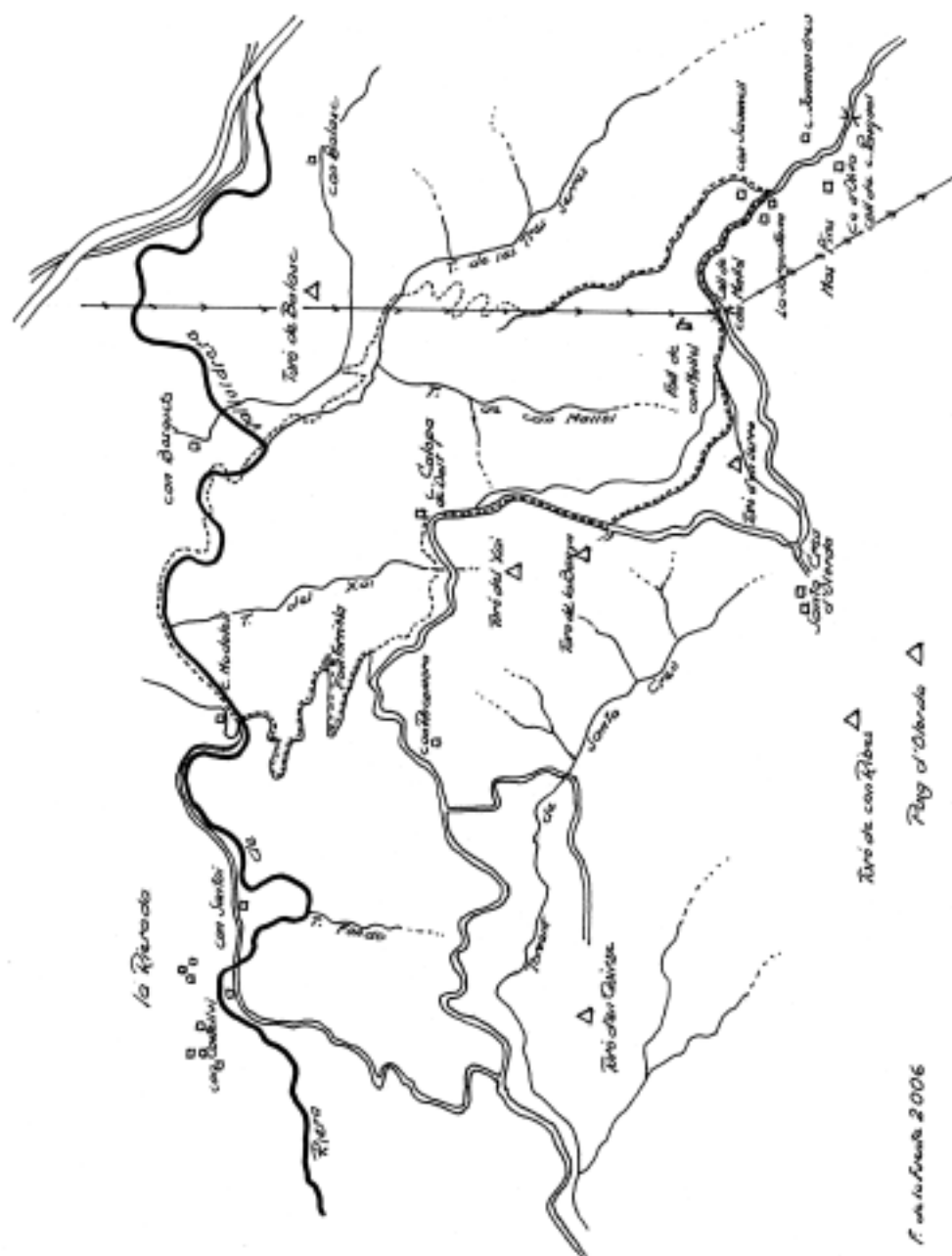

La Rierada amb força cabal d'aigua. Foto de Jordi Gironès

Ara prendrem la carretera en direcció a Santa Creu d'Olorda durant uns vuit cents metres (cal tenir present que aviat surt a l'esquerra una pista que ens duria també al coll de can Mallol, però que no prenem en previsió d'evitar possibles nous obstacles causats per l'esmentada nevada) i trobarem una cruïlla amb camins a ambdós costats de la carretera; continuarem per la pista de l'esquerra que ens durà al coll de can Mallol i de nou a la carretera que seguirem uns tres-cents metres fins arribar al lloc de sortida.

Horaris (acumulat):

Ctra.Molins-camí Mas Pins, trencall a C.Balasc des de la Rierada 0.55, can Madolell 1.30, can Calopa de Dalt 2.20, coll de can Mallol 2.45 i Ctra.Molins-camí Mas Pins (la Sargantana) 2.55 h.

L'EXCURSIONISME, EINA DE TREBALL SOCIAL

Daniel Cardona

He llegit a la revista «Vèrtex» de gener-febrer d'enguany una excel·lent editorial *La muntanya com a eina de treball social*. El text explica que, en aquests moments, els educadors i treballadors socials valoren el recurs de la muntanya per treballar aspectes personals, socials i humans, i l'articulista descrivia aquestes virtuts com una estratègia per «.. ajudar guanyar autoestima, recuperar la confiança en un mateix, enfrontar-se als límits físics i psicològics i superar-los, gestionar situacions de risc i sortit-se'n, i aprendre a renunciar o superar els fracassos».

Fins i tot, algunes escoles de negocis com ESADE, IESE... van introduir la muntanya i l'escalada per «descobrir» els futurs líders d'empreses. Jo no vull parlar d'aquest grup perquè moltes vegades la gent que feia aquests cursets no sabia ni cordar-se les botes ni havia anat mai a la muntanya. D'altra banda, sempre he cregut que els líders no es fan, en són de líders, més enllà de tots els cursets del món.

No descobrim res de nou, en el que ens deia l'articulista més amunt sobre l'autoestima i altres virtuts,

potser jo no seria tan contundent en l'apartat que diu per enfrontar-se als límits físics i psicològics, perquè entenem que la muntanya ha de ser un lloc per gaudir i passar-ho bé. Diem això perquè ja els nostres primers educadors fa cent anys de l'escola activa, tenien l'excursionisme com una eina bàsica per a la seva finalitat educativa. Deixant a part tot el moviment escolta que ho té molt clar, com també ho tenen, de clar, les principals escoles religioses de la nostra postguerra fins a finals dels setanta, que tenien seccions de muntanya (jesuïtes, escoles pies...). Els darrers anys les escoles i instituts han deixat malauradament de banda aquesta eina perquè entenen que ho han de fer altres grups de la societat.

És veritat que amb aquesta finalitat educativa de la muntanya s'han creat monoblocs a causa de les patologies, com poden ser la secció excursionista de l'ONCE o fins i tot en algun hospital fan sortides de teràpies psiquiàtriques o recentment, des del Departament de Justícia de la Generalitat, s'estan impulsant programes de reinserció de joves amb algunes entitats excursionistes. Totes aquestes iniciatives tenen força èxit.

Però entremig, hi ha una munió de nois i noies amb el que diuen «fracàs escolar» (mot dels professionals de l'educació) que els ha

portat una disminució de l'autoestima que segur que es podrien beneficiar de les virtuts de l'excursionisme. La SEAS, en els seus principis, va fer una funció social en aquest aspecte. Alguns nens i nenes de la nostra secció infantil els portaven els pares per problemes de soledat o de tenir pocs amics. La travessia, els campaments, les excursions, el compartir el menjar... poc a poc agafaven confiança i tiraven endavant a la vida.

Ara no tenim secció infantil, però si poguéssim captar totes les converses d'un dia d'excursió d'autocar o de les matinals, quan la gent parla entre si compartint el cafè dels cafeters del grup i potser moltes vegades no sap ni per on ha passat, però és una teràpia per a molts d'ells. Això és la força de l'excursionisme i de totes les activitats que es fan en grup (caçadors, anar a buscar bolets...). És per això que hem de defensar aquesta filosofia per ser prou sensibles amb els amics, socis o no socis, que ho passen malament per alguna malaltia o potser per problemes econòmics. I haurem de tornar a dir-los: vols venir diumenge a la sortida que fem?. Segur que més d'un dels nostres socis calladament ja està fent aquesta funció.

En una societat cada vegada més competitiva, el nostre futur no passa sols per fer cims de més de tres mil metres o excursions de més

de sis hores, que són sens dubte importants, sinó també per ser capaços de donar una resposta del paper de l'excursionisme a tots aquells que passen un moment dolent. Més d'un pensarà que no hem de ser les germanetes dels pobres, però els monoblocs elitistes, els «supers» també hi haurà un moment en què s'acaben amb la malastrugança que aquests no deixen res al darrera.

CAMINADA DE LA SEAS

L'onzena edició de la Caminada Popular de la SEAS per Collserola va tenir una participació de 369 excursionistes amb un itinerari que va transcórrer per ca n'Oliveres, el turó de la Coscollera, la Penya del Moro i can Gelabert, amb inici i final al *Pati del Roure* de l'Ateneu.

Enguany durant el matí del primer diumenge d'octubre van coincidir cinc activitats alhora a Collserola, quatre de les quals dins de la Vall de Sant Just. Aquest fet, que podria haver causat problemes, sortosament no en va causar.

Val a dir, però, que sí que ens va causar algun problema el fet que algun desaprensiu retirés els senyals en el tram de l'itinerari comprès entre la Penya del Moro i can Gelabert. No va passar res greu, però aquest fet farà que estudiem una millora per a properes edicions de la Caminada.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 4 de setembre de 2006

—Es revisen tots els aspectes de la Caminada Popular del proper 1 d'octubre i es fa palesa la preocupació per la coincidència de diverses caminades per Collserola en el mateix dia. Caldrà estar atents a la problemàtica que això pugui suposar.

—S'ha rebut la resposta de l'Ajuntament al nostre escrit interessant-nos per la bona conservació de can Candeler. En la seva resposta se'ns ha confirmat que es farà tot el possible per garantir la consolidació d'aquest equipament d'ús públic, que forma part del nostre patrimoni, si bé l'alt cost que això representa ho està endarrerint.

—S'informa sobre les recents reunions que han tingut lloc per preparar les Festes de Tardor d'enguany, les quals s'ha decidit que estiguin dedicades a Collserola. La SEAS participa activament amb una conferència (27 d'octubre) sobre bolets a càrrec del nostre company Joaquim Pahissa.

—Representants de la comissió que treballa per a la celebració dels actes del 75 aniversari, que tindrà lloc l'any 2009, informen sobre la munió de propostes que van sorgint i recorda que és oberta a tots els socis.

Reunió del 2 d'octubre de 2006

—Es comenten els cursets «Entitats en forma» que ha organitzat l'Ajuntament i es considera que van més adreçats al propi Ateneu donat el seu contingut.

—Durant la reunió es fa un resum dels aspectes més destacables de la darrera reunió del Consorci de Collserola. La nostra Secció hi participa com a membre consultiu i val a dir que els temes que es tracten són força importants.

—Finalment, i d'acord amb l'organització de les Festes de Tardor, no es muntarà el rocòdrom durant el *Sant Just al Carrer*, perquè el que està disponible està dirigit a escaladors avesats a rocòdroms de certa dificultat.

—El Concurs Fotogràfic ha estat un èxit amb 27 participants i un total de 76 fotografies, les quals han estat exposades a la Sala Piquet durant tres setmanes.

—També es comenta l'alta participació, amb 78 companys, en el Sopar de Motxilla que enguany s'ha celebrat a la Sala Cinquantenari a causa de la inestabilitat atmosfèrica.

—Com fem al final de cada Caminada, s'analitzen els aspectes que cal millorar per a noves edicions i es fa esment que la participació ha estat de 369 caminadors, els quals han valorat positivament la l'organització de la Caminada.

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any XL, núm. 267

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Isidor Cònsul, Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla (taula de redacció), Jordi Gironès (autoedició), Elisabeth Bart (tramesa), i Josep Nuet (dissenyador de la maqueta).
Correcció de textos: Servei Local de Català.

Índex

Portada: «El Bollullo» d'Adrian Fonollosa, primer premi del Concurs Fotogràfic de la SEAS de 2006

Calendari	590
Editorial	591
Excursió amb raquetes al Coma Morera, per Jordi Gironès	592
Resultat del Concurs Fotogràfic de la SEAS 2006	595
Un matí per la Rierada, per Ferran de la Fuente	598
L'excursionisme, eina de treball social, per Daniel Cardona	601
Informació de la SEAS	603

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES